

ความวุ่นวายและการทดสอบ แห่งโลกดุนยา

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮฺ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : อีฟน่าน เพ็ชรทองคำ

ตรวจทานโดย : อัสรัน นิยมเดชา

ที่มา : หนังสือ อัต-ดุรีอรฺ อัล-มุนตะกอฮฺ มิน อัล-กะลีมาต
อัล-มุลกอฮฺ

2012 - 1433

IslamHouse.com

فتنة الدنيا

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبد الله الشقاوي

ترجمة: أفنان فيتونكام

مراجعة: عصران نيومديشا

الصدر: كتاب الدرر المنتقاة من الكلمات الملقاة

2012 - 1433

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

ความวุ่นวายและการทดสอบแห่งโลกดุนยา

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ขอความสุขความจำเริญ และศานติจงประสพแด่ ศาสนทูตของพระองค์ ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่ามุฮัมมัดเป็นบ่าวของอัลลอฮฺและเป็นศาสนทูตของพระองค์

การทดสอบที่ยิ่งใหญ่ ประการหนึ่ง ที่อัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ได้เตือนไว้คือ การทดสอบแห่งโลกนี้ อัลลอฮฺ ตะอาลาตรัสว่า

﴿وَأَضْرِبْ لَهُم مِّثْلَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿١٥﴾﴾

[الكهف:45]

ความว่า “และจงเปรียบอุทาหรณ์การดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ แก่พวกเขา ประหนึ่งน้ำที่เราหลั่งมันลงมาจากฟากฟ้า ดังนั้นพืชผลในแผ่นดินก็จะคลุกเคล้าไปกับน้ำ แล้วมันก็

แห่งกรุงเป็นเศษเป็นชิ้น ซึ่งลมจะพัดมันให้ปลิวว่อน
และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง ” (สุเราะฮฺอัล
กะฮ์ฟ: 45)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي
الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا
ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿20﴾ [الحديد: 20]

ความว่า “พึงทราบเถิดว่า แท้จริงการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้มีใช่อื่นใด เว้นแต่เป็นการละเล่นและการสนุกสนานร่าเริง และเครื่องประดับและความโอ้อวดระหว่างพวกเจ้า และการแข่งขันกันสะสมในทรัพย์สินและลูกหลาน เปรียบเสมือนเช่นน้ำฝนที่การองกองงยพืชผลยังความพอใจให้แก่กสิกรแล้วมันก็เหี่ยวแห้ง เจ้าจะเห็นมันเป็นสีเหลืองแล้วมันก็กลายเป็นเศษเป็นชิ้นแห่ง ส่วนในวันปรโลกนั้นมีการลงโทษอย่างสาหัส และมีการอภัยโทษ และความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ และการมีชีวิตอยู่ในโลก

นี่ มีใช้อื่นใดนอกจากการแสวงหาผลประโยชน์แห่งการ หลอกลวงเท่านั้น” (สุเราะฮ์อัล-หะดีด: 20)

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ขอความคุ้มครอง
จากอัลลอฮ์ให้พ้นจากการทดสอบและความวุ่นวายของโลกนี้

ท่าน อัมรฺ บิน บัษมูน อัล-เอาดียฺ กล่าวว่า ท่านสะอูด
สอนคำต่างๆ เหล่านี้ให้กับบุตรหลานของท่าน เหมือนกับคุณครู
สอนเด็กๆ ให้เขียนหนังสือ และท่านกล่าวว่า ท่านเราะฮ์ฮูด
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เคยกล่าวขอความคุ้มครองทุกๆ
ครั้งหลังละหมาดว่า

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَرَدَّ
إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ » [البخاري برقم

[2822

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงฉันขอความคุ้มครองจาก
พระองค์ให้พ้นจากความขลาดกลัว และขอความคุ้มครอง
จากพระองค์ให้พ้นจากความตระหนี่ถี่เหนียว และขอ
ความคุ้มครองจากพระองค์ให้พ้นจากการที่ฉันจะกลับไป
ไปสู่สภาพต่ำต้อยที่สุดของอายุ ขอความคุ้มครองจาก

พระองค์จากการรุ่มรวย (หรือการทดสอบ) แห่งโลกนี้ และขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษในไฟนรก” (บันทึกโดยอัล-บุคอรี: 2822)

อัลลอฮฺทรงห้ามศาสนทูตของพระองค์ คืออัลลิลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัลัม ที่จะพินิจมองความสวยงามและเฟริศแพรวแห่งโลกนี้ พระองค์ตรัสว่า

﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوَةِ وَالْعِيبَةِ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾﴾ [الكهف: 28]

ความว่า “และจงอดทนต่อตัวของเจ้า ร่วมกับบรรดาผู้วิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาทั้งยามเช้าและยามเย็น โดยปรารถนาความโปรดปรานของพระองค์ และอย่าให้สายตาของเจ้าหันเหออกไปจากพวกเขา ขณะที่เจ้าประสงค์ความสวยงามแห่งชีวิตของโลกนี้ ” (สุเราะฮ์อัล-กะฮ์ฟี: 28)

และอัลลิลลอฮฺอะอาลาตรัสว่า

﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ [طه: 131]

ความว่า “และเจ้าจงอย่าทอดสายตาของเจ้าไปยังสิ่งที่เราได้ให้ความเพลิดเพลินแก่บุคคลประเภทต่างๆ ของพวกผู้ปฏิเสธศรัทธา ซึ่งความสุขสำราญในโลกดุนยา เพื่อเราจะได้ทดสอบพวกเขาในการนี้ และการตอบแทนของพระเจ้า นั้นดียิ่งกว่าและจีรังยิ่งกว่า” (สุเราะฮ์ฏอฮา: 131)

และอัลลอฮฺทรง อธิบายว่าการที่พระองค์ทรงประทาน ความเพริศแพ้วระดวงสบายต่างๆ ในโลกนี้ ให้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา นั้น ก็เพราะว่าสิ่งเหล่านั้นไม่มีค่าใดๆ ณ ที่พระองค์ และเพื่อเป็นการทดสอบพวกเขาเหล่านั้น พระองค์ตรัสว่า

﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ [التوبة: 55]

ความว่า “ดังนั้นจงอย่าให้ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และอย่าให้ลูกๆของพวกเขาเป็นที่พึงใจแก่เจ้า แท้จริงอัลลอฮฺทรงต้องการที่จะลงโทษพวกเขาด้วยสิ่งเหล่านั้นในชีวิต

แห่งโลกนี้ และให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างไปขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น ” (สุเราะฮฺ ฮัด-เตาบะฮฺ: 55)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِءَ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنَ ۖ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [المؤمنون : 55-56]

ความว่า “พวกเขาคิดหรือว่าแท้จริงสิ่งที่เราได้นำให้แก่พวกเขา เช่น ทรัพย์สมบัติและลูกหลานนั้น เราได้รับเร่งให้ความดีต่างๆ แก่พวกเขากระนั้นหรือ? เปล่าเลย แต่ทว่าพวกเขาไม่มีความรู้สึกหรือ?” (สุเราะฮฺ อัล-มุอฺมินูน: 55-56)

และอัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُوتِيَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فَضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ۖ وَلِيُوتِيَهُمُ أَبْوَابًا وَسُررًا عَلَيْهَا يَتَدَلَّلُونَ ۖ وَزُخْرَفًا ۖ وَإِن كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ [الزخرف : 33-35]

ความว่า “และหากมิใช่มนุษย์ทั้งหลายจะได้เป็นประชาชาติหนึ่งเดียวกันแล้ว แน่นอนเราจะให้ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อ

พระผู้ทรงกรุณาปรานีมีบ้านของพวกเขาหลังคาทำด้วยเงิน และบันไดที่พวกเขาขึ้น (ก็ทำด้วยเงิน) และบ้านของพวกเขา มีประตูและเตียงนอน (ทำด้วยเงิน) ซึ่งพวกเขาจะนอนเอกเขนกบนมัน และ (เราจะให้เครื่องประดับแก่พวกเขาที่ทำด้วย) ทองคำ แต่ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงปัจจัยชั่วคราวแห่งชีวิตในโลกนี้เท่านั้น ส่วนในปรโลก ณ ที่พระเจ้าของเจ้านั้นสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง ” (สุเราะฮ์ อีซ-ชุกรุฟ: 33-35)

มีรายงานจาก หะดีษของสะฮุล บิน สะอูด เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮุ กล่าวว่ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่

«لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعْضَةِ مِنْ خَيْرٍ ، مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةً مِنْ مَاءٍ» [الترمذي برقم 2320]

ความว่ “หากว่โลกนี้ มีค่าเทียบเท่กบปีกของ ยุง ณ ที่อัลลอฮุ ผู้ปฏิเสศศรัทธา ก็คงไม่ได้ดื่มน้ำจากโลกนี้เลย แม้เพียง อีกรเดียว ” (บันทึกโดยอัด -ติรมีซีย์ ในสุนันของท่านเลขที่หะดีษ 2320 ท่านอัด-ติรมีซีย์ กล่าวว่เป็นหะดีษเศาะฮีหฺ เหมะริบ จากกรรายนงานในสายนี้)

ท่านญาบิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เดินผ่านตลาดจากทางเนินสูง โดยมีผู้คนมากมายอยู่รอบข้างท่าน เมื่อท่านเดินผ่านซากศพแพะซึ่งมีใบหูเล็กตัวหนึ่ง ท่านก็จับหูของมันขึ้นมาและกล่าวว่า “มีผู้ใดในหมู่พวกท่านต้องการมัน ในราคา หนึ่งดิรฮัมไหม ?” พวกเขา กล่าวว่า “พวกเราไม่ต้องการมันเลย เราจะเอามันไปทำอะไรเล่า ครับ?” ท่านกล่าวว่า “พวกท่านชอบที่จะให้มันเป็นของพวกท่านไหม?” (ให้ไปฟรีๆ เลยเอาไหม - ผู้แปล) พวกเขา กล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮุ หากว่ามัน ยังมีชีวิตอยู่ตัวมันก็มีส่วนที่ เป็นตำหนิเพราะว่ามันหูเล็ก แล้วเมื่อมันเป็น ซาก ศพแล้ว จะไม่เลวร้ายกว่าหรือครับ ?!” ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวว่า

[فَوَاللَّهِ! لَلدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ، مِنْ هَذَا عَلَيْكُمْ] [مسلم برقم 2957]

ความว่า “ดังนั้นแหละ ขอสาบานต่ออัลลอฮุ โลกนี้ไร้ค่า ณ ที่อัลลอฮุ ยิ่งกว่าความไร้ค่าของสิ่งนี้ (ซากศพของแพะหูเล็ก) ในความคิดของพวกท่านเสียอีก ” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษเลขที่ ๒๙๕๗)

ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เตือนให้

ประชาชาติของท่านระวังการทดสอบและความพิศแพ้วของโลกนี้ ดังรายงานหะดีษจากท่านอัมรฺ บิน เอาฟู เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«قَالَ اللَّهُ مَا الْفَقْرَ أَخْشَى عَلَيْكُمْ ، وَلَكِنِّي أَخْشَى أَنْ تُبْسَطَ الدُّنْيَا عَلَيْكُمْ
كَمَا بُسِطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكَ م ، فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا ، فَتُهْلِكُكُمْ
كَمَا أَهْلَكْتَهُمْ» [البخاري برقم 4015 ، ومسلم برقم 2961]

ความว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ มิใช่ความยากจนที่ฉันเกรงว่าจะประสบกับพวกท่าน แต่ฉันเกรงว่าโลกดุนยาจะถูกเปิดแผ้วให้กับพวกท่าน เหมือนกับที่เคยถูกเปิดแผ้วให้กับประชาชาติก่อนหน้าพวกท่าน แล้วพวกท่านจะแก่งแย่งชิงโลกนี้กัน เหมือนกับที่พวกเขาเคยแก่งแย่งชิงโลกนี้มาก่อนแล้ว และมันจะทำให้ลายพวกท่านดูเฉียดเดียวกับที่เคยทำลายผู้คนก่อนหน้าท่าน มาแล้ว” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย เลขที่หะดีษ 4015 และมุสลิม เลขที่หะดีษ 2961)

ท่าน อັซ-ซาฟีอียฺ (ขอพระองค์ทรงเมตตาท่าน) กล่าวว่า “แท้จริงสำหรับอัลลอฮฺมีป่าวผู้ชาญฉลาด ละทิ้งโลกนี้และเกรงกลัวความวุ่นวาย พวกเขาพิจารณาถึงโลกนี้แล้วพบว่า ... มัน

มิใช่ที่פקพิงอันถาวร พวกเขาจึงให้โลกนี้เป็นคลื่นแห่งทะเล เป็น
สิ่งนำพา ให้การงานที่ดีล่องผ่านไป”

และท่านอิบну อบี หะซีนะฮฺ กล่าวว่า “ดูจากความผันเมื่อ
ยามนอน หรือดังเช่นเงาที่ต้องลบเลือนไป ... แท้จริงผู้ที่ฉลาดจะ
ไม่ถูกหลอกกับสิ่งเหล่านี้เป็นอันขาด”

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นผู้ที่ห่างไกล
จากโลกนี้และความสวยงามของมัน ท่านอับดุลลอฮฺ บิน มัสฮูด
เราะฎียัลลอฮุอันฮฺ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
นอนบนเสื่อ เมื่อท่านลุกขึ้นพบว่ามီးร่องรอยเสื่อบนสีข้างของ
ท่าน พวกเรากล่าวว่า “โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ พวกเราจะ
หาที่นอนมาให้กับท่านสักผืนหนึ่ง” ท่านกล่าวว่า

«مَالِي وَمَا لِلدُّنْيَا!؟ مَا أَنَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا كَرَائِبٍ اسْتَظَلَّ تَحْتِ شَجَرَةٍ ثُمَّ رَاحَ
وَتَرَكَهَا» [الترمذي برقم 2377]

ความว่า “โลกนี้ไม่เกี่ยวข้องกับฉัน ฉันกับโลกนี้เป็น
เหมือนกับผู้ขี่พาหนะที่แสวงหาร่มเงาอยู่ใต้ต้นไม้
หลังจากนั้นก็จากไปและทิ้ง (ต้นไม้ นั้น) ไว้เบื้องหลังเขา ”

(บันทึกโดย อัด-ติรมีซีห์ เลขที่หะดีษ 2377 ท่านอัด-ติรมีซีห์
กล่าวว่า เป็นหะดีษหะสันเศาะอียฺ)

ท่านอุมัร เราะอะฎียัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านขึ้นไปยังห้องที่
เป็นระเบียบของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เมื่อครั้งที่
ท่านทำการอีลาฮ์บรรดามรรยาของท่าน (คือการสาบานว่าจะไม่
ร่วมหลับนอนกับภรรยาเพื่อเป็นการสั่งสอนและตัดนิสัย - ผู้
แปล) เมื่อท่านอุมัร เห็นว่าฝุ่นทรายบนเสื้อทำให้เกิดร่องรอยบน
สีข้างของท่าน สองนัยน์ตาของท่านจึงเอ๋อลิ้นร้องไห้ และกล่าว
ว่า “โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮุ ในขณะที่ กิสรอ (คุสโรแห่ง
เปอร์เซีย) และก็อยศ็อรุ (ซีซาร์แห่งโรม) ใช้ชีวิต อยู่ท่ามกลาง
ความสุขสำราญและ สะดวกสบาย แต่ท่านซึ่งเป็นถึงผู้ที่อัลลอฮุ
ทรงเลือกจากสิ่งที่พระองค์ สร้างกลับอยู่ในสภาพเช่นนี้!” ท่านน
บี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งนอนตะแคงอยู่จึงลุกขึ้นนั่ง
และกล่าวว่า

«أَوَيْ شَكَّ أَنْتَ يَا ابْنَ الْخَطَابِ!؟ ثُمَّ قَالَ: أَوْلَيْكَ قَوْمٌ عَجَلَتْ لَهُمْ طَيِّبَاتُهُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا»

ความว่า “ท่านมีความสงสัยในตัวฉัน หรือ ใ้บุตรของอัล-ค็อดตอบ!?” และกล่าวต่อว่า “พวกนั้นคือกลุ่มคนที่ถูกเร่งให้ได้รับความดีในชีวิตของโลกนี้ต่างหาก”

และในบางสายรายงานระบุว่า

«أَمَّا تَرَضَى أَنْ تَكُونَ لَهُمَ الدُّنْيَا وَلَنَا الآخِرَةُ؟» [البخاري برقم 4913 ومسلم برقم 1479]

ความว่า “ท่านไม่พอใจที่จะให้ความสุขสบายเป็นของพวกเขาในโลกนี้ และเป็นของเราในโลกหน้ากระนั้นหรือ ?” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีร์ หะดีษเลขที่ 4913 และมุสลิม หะดีษเลขที่ 1479)

ท่านอะลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวถึงดุนยาไว้ว่า “เป็นความเหน็ดเหนื่อยในตอนต้น สุดท้ายเป็นการสูญสลาย สิ่งที่อนุมัติให้ทำได้มีการคิดบัญชี สิ่งที่ถูกห้ามไม่ให้ทำการลงโทษ ผู้ใดทำถูกต้อง (ในโลกนี้) เขาปลอดภัย ผู้ใดโลภเขาจะเสียใจ ผู้ใดพอเพียงเขาจะเฟลิดเฟลิน ผู้ใดที่ไม่พอเพียงเขาจะเศร้าโศก ผู้ใดแสวงหามันจะสร้างความวุ่นวายให้เขา ผู้ใดหลีกเลี่ยง มันจะ

มาหา ผู้ใดที่จับจ้อง มันจะทำให้เขาตาบอด ผู้ใดที่มองอย่าง
พิจารณา มันจะทำให้เขามองเห็น”

อบุลหะสัน อัด-ตะฮามีย์ กล่าวถึงโลกดุนยาว่า “มันถูก
สร้างขึ้นให้มีความสกปรกชุ่มหมอง แต่ท่านกลับปราถนาที่จะได้
ครอบครองมันในสภาพที่บริสุทธิ์สวยงาม ปราศจากความ
สกปรกใดๆทั้งสิ้น”

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม สั่งเสีย
บรรดาสหายของท่านให้มีความสมถะกับโลกนี้และความ
สวยงามของมัน ดังมีรายงานหะดีษจากท่านอับดุลลอฮฺ บิน
อุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่า ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จับป่าทั้งสองของฉันและกล่าวว่า

«كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ» [البخاري برقم 6416]

ความว่า “ท่านจงอยู่ในโลกนี้เสมือนว่าท่านเป็นคนแปลก
หน้าหรือผู้ผ่านทาง”

ท่านอิบน์อุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่า “เมื่อถึงเวลา
เข้าจงอย่ารอจนถึงตอนเย็น เมื่อถึงตอนเย็นอย่ารอจนถึงเช้า

และจงฉกฉวยเวลาขณะที่ท่านยังมีสุขภาพดีก่อนที่จะเจ็บป่วย และชวนขวายเป็นขณะที่ยังมีชีวิตเพื่อชีวิตหลังความตาย ” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีฯ ในหนังสือเศาะฮีหฺของท่าน เลขหะดีษ 6416)

บรรดาสหายนของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ต่างยึดถือคำแนะนำแห่งนี้ผู้ทรงเกียรติ ดังรายงานจากหะดีษของท่าน อนัส บิน มาลิก เราะฎียัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า

เมื่อครั้งที่ ท่านสลมานล้มป่วยลง ท่านสะอูดจึงเข้าไปเยี่ยมท่าน และเห็นท่านร้องไห้ ท่านสะอูดจึงกล่าวกับท่านว่า “อะไรที่ทำให้ท่านร้องไห้หรือ โอ้พี่น้องของฉัน! ท่านไม่ได้เคยอยู่ร่วมกับท่านศาสนทูตของอัลลอฮุ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม หรือหรือ?”

ท่านสลมานกล่าวว่า “ฉันไม่ได้ร้องไห้เพราะอย่างหนึ่งอย่างใดที่ท่านกล่าวเลย ฉันไม่ได้ร้องเพราะความโลภในโลกนี้ หรือว่า รังเกียจ โลกหน้า แต่ที่ท่านศาสนทูตของอัลลอฮุ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม สั่งเสียฉันไว้อย่างหนึ่ง ซึ่งฉันเห็นว่าฉันได้ละเมิดคำสั่งเสียนั้นแล้ว”

ท่านสะอูดก็ถามว่า “แล้วท่านสั่งเสียอะไรแก่ท่านหรือ?”
ท่านสลมานกล่าวว่า “ท่านสั่งเสียฉันว่า ให้คนหนึ่งคนใดในหมู่
พวกท่านมีความพอใจเพียงกับสิ่งที่เสมือนเสปียงของผู้เดินทาง ซึ่ง
ฉันเห็นว่าฉันได้ละเมิดคำสั่งเสียนั้นแล้ว ” ท่านซาบิตผู้รายงาน
หะดีษกล่าวว่า “ฉันทราบมาว่าเขาไม่ได้ทำอะไรไว้ เลยนอกจาก
ยี่สิบ กว่าดิรฮัม เท่านั้น ที่เป็น ทรัพย์สิน ที่อยู่กับเขา ” (บันทึก
โดยอิบนุมาญะฮฺ ในเศาะฮีหฺของท่าน เลขหะดีษ 3312)

والحمد لله رب العالمين،
وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین.